

ת"פ 36669/04/14 - מדינת ישראל נגד מאור מלכה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 36669-04-14 מדינת ישראל נ' מלכה (עציר)
תיק חיצוני: 3115/14
בפני כבוד השופטת גילת שלו
המאשימה
נגד
מאור מלכה (עציר)
הנאשם

החלטה

לפניי בקשת ב"כ המאשימה להורות על זימון ארבעה עדים נוספים במסגרת פרשת התביעה (שניים מהם כבר העידו בעבר בתיק זה), אשר לגביהם טען עד התביעה איתי יהודה, שהוכרז כעד עוין, כי במהלך חקירותיו הם הפעילו עליו לחצים שונים (הכוללים בין היתר כח פיזי, איומים והבטחות), שבעטיים מסר פרטים שקריים באמרותיו, בין היתר לגבי הנאשם.

לטענת ב"כ המאשימה, יש חשיבות להבאת העדים כדי להזים את טענות העד, ועל מנת שהמאשימה תוכל לבסס את בקשתה כי בית המשפט יעדיף את אמרותיו במשטרה על פני עדותו בבית המשפט.

ב"כ הנאשם התנגדו לבקשה והפנו בין היתר לת"פ (מחוזי ת"א) 40279/08 **מדינת ישראל נ' לדר ואח'** (22.8.10).

יצוין, כי בקשה זו הוגשה יום לאחר החלטתי מיום 11.10.15, במסגרתה הוריתי על תיקון כתב האישום בדרך של הוספת שני עדי תביעה, ובה אף הבעתי את מורת רוחי מהתנהלות המאשימה, בשל השיהוי שחל בהגשת הבקשה.

כעולה מהחלטתי האמורה, המבחן העיקרי לבחינת בקשה מעין זו (שמהותה בעצם תיקון כתב האישום) הינו יכולתו של הנאשם להתגונן, וכפי שפורט בהחלטה זו, המגמה בפסיקת בתי המשפט, הינה להתיר הבאת ראיות נוספות, בעיקר כאשר טרם הסתיימה פרשת התביעה, תוך שקילת עיוות הדין שייגרם לנאשם מקבלת הבקשה, אל מול הפגיעה באינטרס הציבורי של עשיית צדק וגילוי האמת, שתגרם מדחייתה.

יוער, כי פסק הדין אליו הפנתה ההגנה אינו רלוונטי לענייניו, שכן עניינו בתיק בו התבקשה החזרת עדים לעדות, כאשר לאחר סיום עדותם, התגלה קיומו של חומר חקירה רב שלא הועבר להגנה.

במצב דברים זה, ומאחר והכרזת עד תביעה כעד עוין, מביאה כבשגרה למצב בו המאשימה נדרשת להעיד עדים נוספים, אין מנוס אלא לקבל את הבקשה ולאפשר למאשימה להעיד את העדים.

עמוד 1

עם זאת, ראוי לציין כי דעתי אינה נוחה כלל מהתנהלות המאשימה, בהקשר לעיתוי הבקשה.

יצוין, כי העד איתי יהודה הוכרז כעד עוין כבר ביום 20.4.15, וכמעט שלא השיב לשאלות, אך טענותיו לגבי התנהגות החוקרים היו ידועות לצדדים כבר מחודש מאי 2015, מעדותו במשפטו בביה"ד הצבאי.

מאז הוא נחקר בחקירה נגדית וחוזרת בפניי במועדים: 30.6.15, 16.9.15, 6.10.15 ו-13.10.15, וכבר ביום 30.6.15, העלה את טענותיו כלפי שלושה מהשוטרים האמורים.

עוד יצוין, כי ביום 3.5.15 הודיע ב"כ המאשימה שיעבור על רשימת עדי התביעה ויודיע האם הוא מוותר על עדים, וציין כי "יש עדים שצריכים להעיד לגבי 10א", וב-9.6.15 ויתר על שאר עדי התביעה.

למרות כל זאת, ולמרות התקופה הארוכה שחלפה מאז העלאת הטענות ע"י העד, הוגשה הבקשה להוספת שלושה מהעדים **רק ביום 12.10.15**, ללא כל הסבר מניח את הדעת, לאחר שבתום הדיון ביום 6.10.15 ביקש ב"כ המאשימה להוסיף שני עדים אחרונים, עקב הכרזתו של העד איתי יהודה כעד עוין, ולאחר שבאותו דיון הודיעו הסנגורים כי בכוונתם לטעון כי "אין להשיב לאשמה". לא זו אף זו, ביום 13.10.15 נזכר ב"כ המאשימה לבקש זימונו של עד נוסף על אלו שפורטו בבקשתו.

עוד יצוין, כי לגבי שניים מהעדים, ביקשו הסנגורים כבר בתחילת ההליך לזמנם כעדי תביעה, והמאשימה היא זו שהתנגדה לכך בתוקף, והפנתה את הסנגורים לזמנם כעדי הגנה.

התנהלות בלתי עקבית וסדורה זו, שהביאה להתמשכות פרשת התביעה, לפחות שתי ישיבות מעבר למתוכנן, פוגעת לטעמי באינטרס ההסתמכות של הנאשם לגבי משך ואופן התנהלות המשפט, ובכך גורמת לו לעינוי דין.

על כן, ולמרות החלטתי, בלית ברירה, לאפשר את זימונם של ארבעת העדים, אשקול בתום ההליך האם להטיל הוצאות על המאשימה, בשל אופן ההתנהלות האמור.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' חשוון תשע"ו, 21 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

גילת שלו, שופטת